

Živeti polno

sanjati, hrepeneti, boriti se, vztrajati

I. Tvoje sanje

Jezus začne delovati v Galileji

Ko je slišal, da je bil Janez izročen, se je umaknil v Galilejo. Zapustil je Nazaret in se nastanil v Kafarnáumu, ki leži ob jezeru, v Zábulonovi in Neftálijevi pokrajini, da se je izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku Izaiju:

Dežela Zábulonova in dežela Neftálijeva,
ob poti k morju, onkraj Jordana,
poganska Galileja!
Ljudstvo, ki je sedelo v temi,
je zagledalo veliko luč;
in njim, ki so prebivali
v deželi smrtne sence,
je zasvetila luč.

Od tedaj je Jezus začel oznanjati in govoriti: »Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.«

Jezus pokliče štiri ribiče

Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Rekel jima je: »**Hodíta za menoj** in naredil vaju bom za ribiča ljudi.« **Takoj sta pustila mreže in šla za njim.** In ko je šel od tam naprej, je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je in ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim.

Jezus uči in ozdravlja

Jezus je hodil po vsej Galileji. Učil je po njihovih shodnicah in oznanjal evangelij kraljestva. Ozdravljaval je vsakovrstne bolezni in vsakovrstne slabosti med ljudstvom. Mt 4,12-23

Kako preprosto povabilo!

Jezus začne svoje javno delovanje v poganski Galileji, njegovo prvo oznanilo je zelo preprosto: »**Spreobrnite se**, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.« S tem nadaljuje poziv, ki ga je ljudstvu pred tem prinesel njegov predhodnik Janez Krstnik. Kako razume svoje povabilo k spreobrnjenju nam brez razlage pojasni že z naslednjimi besedami, ki jih nameni prvima učencema, ko pravi: »**Hodíta za menoj** in naredil vaju bom za ribiča ljudi.«

V odlomku me posebej nagovarja dvoje:

- Da v poganski Galileji povabilo k spreobrnjenju **najbolj zares vzamejo tisti, ki so že zavzeti verniki** – najbrž učenci Janeza Krstnika in ne pogani, tujci, javni grešniki.
- **Da spreobrnjenje razume tako Jezus kot povabljeni pravzaprav kot hojo za njim.**

Prav to dvoje pa dela današnjemu povprečnemu ali pa celo 'bolj zavzetemu' kristjanu, kaj šele duhovščini precejšnje težave. Vsi bi radi spreobračali druge, zgražamo se nad drugimi in ne čutimo posebne potrebe po spreobrnjenju. Vsekakor pa vidimo veliko razlogov za spreobrnjenje drugih.

No in tu je verjetno vprašanje razumevanja spreobrnjenja, ki ga radi razumemo kot nekaj enkratnega. **Za Jezusa pa je spreobrnjenje preprosta, vsakodnevna hoja za njim**, v poslušanju njegovega glasu in pozornemu sledenju njegovim namigom. Želimo si velikih stvari in korakov, a spreobrnjenje je pogosto prav v čisto vsakdanjem, prav nič božanskem vztrajanju v preprostih dnevni opravilih, srečevanjih z najbližjimi in s seboj.

Naporno a odrešujoče ob enem. **Bog hodi z nami in želi, da hodimo z njim.** Poklicani smo k spreobrnjenju, pa naj se imamo za najboljše ali najslabše. To pa se vrši v tistem prisluškovanju božjemu glasu. Če bomo vztrajni, bo tako kot vsako pomlad, tudi to, ki se bliža, počasi, počasi, nekaj vendarle zraslo.

Kaj so tvoje sanje? Za kaj se odločaš? Kako se spreminjaš?

Opiši osebe v filmu	Kaj so njihove sanje?	Kako jih uresničujejo? Kaj jim sanje prinašajo?	Kaj si misliš o njih? Kaj so tvoje sanje in za kaj se ti odločaš?
Andy			
Red			
Brooks			
upravniki in pazniki			
pokvarjeni zaporniki			

II. Tvoj boj

Vi ste luč sveta

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se solí? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 5,13-16)

Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi,

da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih. To je misel, ob kateri sem se posebej ustavil.

Jezus ločuje dvoje: luč, ki jo nosimo v sebi in sveti pred ljudmi ter **dobra dela**, ki jih bodo ljudje na nas videli. Šele potem pa sledi, da bodo ljudje po tem lahko prepoznali in slavili našega Očeta, ki je v nebesih. No, pred tem me je navdušilo, da je **današnji evangelij čudovito nadaljevanje** evangelijskega odlomka pretekle nedelje, ko smo obhajali **Svečnico, praznik luči** bi lahko rekli.

Ker smo preteklo nedeljo že **imeli pred seboj zgled prvega kristjana, starčka Simeona**, se najprej ustavimo pri njem. Kako lahko razumemo današnji odlomek v luči Simeonove drže. **Tudi on je pričeval o luči**. Spomnimo se, da je po navdihnjenju prišel v tempelj in rekel: »Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika po svoji besedi v miru; kajti moje oči so videle tvoje zveličanje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh narodov: **luč v razsvetljenje poganov in slavo Izraela, tvojega ljudstva**.« Kaj pa je povedal Mariji? »Glej, **ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu bo nasprotovalo**, in tvojo dušo bo **presunil meč**, da se razodenejo misli iz mnogih src.«

V drži starčka Simeona me preseneča predvsem veselje, ki ga njemu prinese zveličanje. Veselja ne skali misel na trpljenje in nasprotovanje, ki ga odrešenje prinaša. Luč torej, o kateri govori, ni romantična slika uspeha in zadovoljstva. **Luč bo razsvetljevala, a bo hkrati v padec in vstajenje, v znamenje nasprotovanja, meč**, ki bo ranil tiste, ki bodo luči sledili.

Če se vrnem k današnjemu evangeliju, kjer nas Jezus nagovarja zelo jasno: **Vi ste sol zemlje, vi ste luč sveta, razumem to kot dejstvo za kristjana. Kristjan ne more ne biti luč in sol**. Če je kristjan, je luč, je sol. Ne more ne biti. In kaj je ta luč, ki sveti pred ljudmi?

To niso dobra dela! Luč naj bi svetila pred ljudmi, da bi dobra dela lahko videli! Torej, kaj je luč? Ob starčku Simeonu vidim dvoje, kar kaže na luč v njem. Prvo: **po navdihnjenju je šel v tempelj**. Vse življenje je **živel po navdihnjenju, v Svetem Duhu**. Želel je izpolniti božjo voljo in vesel je, ko je začutil dan te izpolnitve. Ko jo je izpolnil, ko je dočakal rojstvo odrešenika, je lahko zapustil svet. In drugo: **njegov odnos do trpljenja je prava luč človeku, ki išče življenje**. Ne boji se trpljenja. Nasprotno, veseli se velike Luči, ob kateri se bo razjasnil boj med dobrim in zlim. Boj bo prinesel bolečino in trpljenje, a vse to na nek način ni pomembno. **Pomembno je, da bo Luč postavljena v znamenje in bo tudi zmagala**.

To dvoje, živeti v želji, da bi izpolnili božjo voljo ter pogumen pogled na svet, kjer Resnica prinaša nasprotovanje, spopad med dobrim in zlim, **je pravzaprav luč**, ki naj bi kristjan bil. In prav v tem vidimo potrditev tudi v drugem zgledu kristjana iz božje besede. Apostol Pavel pravi: »Sklenil sem namreč, da med vami **ne bom vedel za nič drugega kakor za Jezusa Kristusa, in sicer križanega**. Pred vami sem bil slaboten, v strahu in velikem trepétu. Moja beseda in moje oznanilo **nista bila v prepričevalnih besedah modrosti, temveč sta se izkazala Duh in moč**, zato da vaša vera ne bi temeljila na človeški modrosti, ampak na **Božji mōči**« (1 Kor 2,2-5).

Mogoče se zdi preveč zahtevno, pretirano ločevanje med dobrimi deli in lučjo, ki jih osvetljuje, vendar je jasno, da **naša naloga ni nič drugega, kot kazati na Luč, ki je Kristus sam**. Če postavljamo v ospredje svoja dela oz. če ni veselja nad odrešenjem, če ne postavimo na prvo mesto vodstva Svetega Duha in sprejemamo trpljenje v božji luči, potem nismo kristjani. Potem smo z dobrimi deli socialna ustanova, kot kaka druga. Ena izmed mnogih, ki pa ne prinaša Odrešenja. Prinaša le trenutno olajšanje trpljenja.

Živeti v Svetem Duhu in gledati na trpljenje v luči odrešenja, pa spremeni pogled na svet. Prinaša smisel tudi v trpljenju. Daje življenje tudi tam, kjer ga naša dela ne morejo. **Naj bomo torej prava luč!**

Za kaj se boriš? Proti čemu se boriš?

Opiši osebe v filmu	Za kaj se bori?	Proti čemu se bori? Kje so njegove ovire?	Kaj si misliš o njih? S čim se ti spopadaš in kje vidiš ovire?
Andy			
Red			
Brooks			
upravnik in pazniki			
Pokvarje ni zaporniki			

III. Tvoja zavzetost in vztrajnost

Jezus očisti gobavca

K njemu je prišel gobavec in ga na kolenih prosil: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, bodi očiščen!« Gobe so takoj izginile in bil je očiščen. Jezus ga je brž ježno poslal ven in mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.« Ko pa je ta šel ven, je začel na vsa usta oznanjati in pripovedovati, kaj se je zgodilo, tako da Jezus ni več mogel v mesto odkrito, ampak je bival zunaj na samotnih krajih. In vendar so od vsepovsod prihajali k njemu. Mr 1,40-45

Zavzetost in vztrajnost

Pred nami je zanimiv **opis Jezusovega čustvenega doživljanja** ob srečanju z gobavcem. Najprej slišimo, da se *mu je gobavec zasmilil*, takoj se ga je dotaknil in ga ozdravil. A že v tistem hipu evangelist Marko nadaljuje z besedami: *brž ga je ježno poslal ven in mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš ...«* Kaj lahko iz tega opisa sklepamo? Zdi se, da sta Jezusa sočutje in njegova zavzeta ljubezen do sočloveka zapeljala, da je pomagal človeku, ki je njegovo ljubezen zlorabil. Takoj, ko ga je ozdravil, je Jezus to prepoznal, zato ga ježno poslal ven.

Takih razočaranj v Jezusovem življenju ni bilo malo. Pogosto je naročal, naj ga ne razglašajo, pa tega niso upoštevali, vztrajno je razlagal svoj pogled na božje kraljestvo, pa ga niso razumeli, sprejemal je obrobne, pa tega tudi njegovi najbližji niso sprejeli, iz ljubezni do trpečih je kršil soboto, pa tudi v tem ni bil razumljen. Kako to da vztraja? Ali vztraja za vsako ceno? K čemu nas vabi?

Ko Jezus končuje svoje zemeljsko življenje, se vsa njegova drža zgosti v nekaj dni, v nekaj besed in dejanj. Iz teh lahko vidimo **temeljna načela vztrajanja in poguma na poti do cilja**:

- *Oče, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene.*
- *Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.*
- *Žena, glej tvoj sin.*

Očetova volja Jezus ne išče trpljenja. Očeta prosi, naj gre trpljenje mimo, a **vedno je njegovo vodilo ostati zvest Očetovi volji**. To je vodilo njegovega oznanjevanja. Ne oznanja zaradi sebe, ne išče lastne koristi. Rad ima človeka, rad ima svojega Očeta in zato **vztraja v resnici**, naj stane, kolikor hoče. Njegova naloga je, da svetu oznani odrešenje. **Njegova pot, je pot ljubezni in sočutja. Njegovo življenje se uresničuje v darovanju.**

Odpuščanje Jezus odpušča celo ubijalcem. Torej ni imel težav odpustiti gobavemu, ki je zlorabil njegovo ljubezen. A pri odpuščanju Jezus nikakor ni naiven. Ko ga apostol Peter vpraša, **kolikokrat naj odpusti**, mu pravi, naj odpusti sedemdesetkrat sedemkrat. A nadaljuje **s priliko o hlapcu, ki mu je gospodar odpustil dolg, sam pa dolga ni odpustil sohlapcu**. Ko je gospodar to izvedel, je dal zapreti v ječo njega in celo družino, dokler ne poplača vsega dolga. Torej Jezus govori, da je za odpuščanje potrebno tudi sprejemanje odpuščanja na drugi strani. Kajti **če te drugi ne sprejme, pravi na drugem mestu, če ne vzame zares opominov glede greha, naj ti bo kakor pogan in cestinar, kakor tujec**. V tem smislu lahko razumemo Jezusove besede, kjer svari pred naivnostjo in pravi, **ne mečite biserov svinjam**.

Sočutje Ko s križa izroča svojo mater v varstvo svojega učenca Janeza, pokaže, **kako vztrajen je v sočutju in ljubezni do bližnjega**. Svoje življenje da za svoje prijatelje. Njegove ljubezni ne ustavi nobena preskušnja, nobeno razočaranje. Če parafraziramo Jezusovo držo, bi lahko rekli: Kaj pa naj počnem, če ne ljubim? Kdo naj bom, če ne ljubezen in odpuščanje samo? Kaj mi ostane, če se odpovem ljubezni!

Če se vrnemo k Jezusovi drži do gobavca, vidimo vse, kar lahko povzamemo o njem ob koncu življenja. **Jezus je prišel, da ljubi, da odpušča in da izpolni očetovo voljo**. Hkrati pa ni naiven, vztrajno svari in ne meče biserov pred svinje. Vztraja v ljubezni, a ljubezen na nek način tudi zahteva. Vendar se ljubezni ne odpove, četudi se okrog njega razbesni sovraštvo. Kaj naj vendar počne, če se odpove ljubezni? Čemu naj živi, če ljubezen nima smisla?! To naj bo vodilo tudi v naših odnosih in v našem življenju. **Vztrajati do konca. Vedno znova vstati in zbrati pogum, pogum za ljubezen in odpuščanje.**

Pri čem vztrajaš oz. si boš prizadeval vztrajati?

Opiši osebe v filmu	Pri čem in kako on vztraja in uresničuje svoje sanje?	V čem si mu podoben? Navedi svoje primere. Kako boš uresničeval dobro oz. premagoval slabo?
Andy		
Red		
Brooks		
upravnik in pazniki		
pokvarje ni zaporniki		

URNIK DUHOVNIH VAJ	
PETEK	
18:30	VEČERJA
19:30	PRVO SREČANJE IN FILM
22:30	ČAS ZA POČITEK
SOBOTA	
7:45	HVALNICE
8:00	ZAJTRK
8:45	1. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
12:30	KOSILO
13:00	PROSTO
14:00	SKUPEN SPREHOD
15:15	MALICA
15:30	2. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
18:30	VEČERJA
20:00	MAŠA
22:30	ČAS ZA POČITEK
NEDELJA	
7:45	HVALNICE
8:00	ZAJTRK
8:45	3. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
11:30	MAŠA
12:30	KOSILO